

NA ŁAMACH PRASY

Niesławna historia niedoszłego „veto”

W „Gazecie Polskiej” czytamy: W pryncie straszkowej opowiadanej powieści...

Jeżeli się po swojemu zorientować i przemyśleć, spo-... „Kurier Zachodni”...

„Kurier Zachodni”, znowu stał się dla opinii publicznej... „Gazeta Polska”...

Opinia publiczna musi być jasno i szczerze... „Gazeta Polska”...

Zupełnie Polskę stała się dnia 1 października... „Gazeta Polska”...

„Polska racja stanu”

podstawą działania całego narodu”

Przemówienie szefa OZN gen. Skwarczyńskiego

W sali teatru w miejscowości Włocławek... „Gazeta Polska”...

„Gdy objąłem funkcję szefa OZN od razu... „Gazeta Polska”...

Chłodnie przez brak siły moralnej i społeczeń-... „Gazeta Polska”...

Smutny ten obraz warto zastawić z obrazem... „Gazeta Polska”...

Zagadkowe znaki listu z ul. 3 Maja

w Sosnowcu odzwierają specjalści i...

Zaraz po starcie

Zgon Ramona Franco w katastrofie samolotowej

BURGOS, 31.10. Brat gen. Franco... „Gazeta Polska”...

KIM BYŁ RAMON FRANCO? BURGOS, 31.10. Ramon Franco, który sgnął... „Gazeta Polska”...

W b. tygodniu odbędą się w Ząbkwie zebraania przedwyborcze

organizowane przez Obóz Zjednoczenia Narodowego

Wtorek, 1.XI. SOSNOWIEC — MIŁOWICE... „Gazeta Polska”...

Środa, 2.XI. MAKZKI, godz. 17. — Nowara... „Gazeta Polska”...

Czwartek, 3.XI. ZŁOSIEŃ — godz. 14. — pp. Tomaszewicz... „Gazeta Polska”...

Piątek, 4.XI. GOŁONÓW — godz. 17. WOKJOWICE KOMORNE... „Gazeta Polska”...

Sobota, 5.XI. ZABKOWICE — godz. 19. — pp.: mec. Pawełek, L. Tomaszewicz, mec. Lipiński... „Gazeta Polska”...

na sezon jesienno-zimowy Polscy w wielkim wyborze: SWETRY DAMSKIE... J. ADAMCZAK

Dnia 6 listopada każdy obywatel spełni swój obowiązek i przez oddanie głosu zdecydowanie wyborze posłów.

Święto umarłych

Gdy myśl w dzień listopadowy wybiega...



Mozeum na cmentarzu Obronców Lwowa. W tym miejscu są pochowani na haśle Leopolda I, od-bliży do

Dzień Zaduszych. Smutny, tajemny, listopadowy. Niebo jest szare i świat wydaje się szary poprzez smutny mżawkę deszczu. Poczerniały, zeszywniały gałęzie drzew wyglądają jak słońcialsze z żurna. Wiatr może targać nimi do woli. Podają mu się białe, powalające strusząc z siebie złoto-brunatne liście. Lecą te liście, lecą... cała ziemia jest nimi usłana.

Idziemy na cmentarz. Wesoły Bo baidy z nas krogó strach, każdy krogó pleśnieje, każdy łaski za kimś, kogo lubi, o kogo już nie ma. Kwaśniami, seleną ubieramy groby naszych bliźnich ustawiając lampki, których żółte płomyki chwiują się na wietrze — to płomieie wszystko, co dla nich zrobili możemy... Nie więcej już im dać nie możemy — jak to trochę panie, jak to trochę lewiatów na ich mogiły w Dniu Zaduszym.

Siedemnać wieków są i tacy, co nawet tego dnia swoich zmarłych uczynić nie mogą. Cała polska niemca usiana jest bezimiennymi mogiłami żołnierskimi, wojennymi grobami. Po wschodach, po miazach są rodzinna, są tony i dzieła, co żądzy mogli swych najdroższych nie ufają. Nigdy — na żadne Zaduszki nie przystają ich, nie zapala się nich kółkowych lampek. Dla nich jedynie widomy smak, jedynie symbol tego, co nie było: kochaj — to Grób Nieznanego Żołnierza.

W dniu Zaduszym myślimy jednak nie tylko o tych, z którymi nas wzięły i o tych, czy przyjaźni łączy. Myślimy i o tych, którzy są nam bliźni idea, którym życie swe poświęcili w walce o wolność, o lepszą przyszłość następnym pokoleniu. O króciach, wieszczach, wódcach narodu.

A gdy tak myślą jesteśmy na Wawel, gdy chrwle zadamy podziwianym tym brzoj pomotywey chwałę i potęgę słowa — śpią same wiecznym w marzowniczych sanktuariach — zatrzymujemy się dłużej w krypcie pod Wieżą Srebrnych Dawonów. I nożaj pochylimy czoła przed tym sanktuariem... Bo wielu myślimy wielkich Polaków. Rozszerzają nasze granice, krewali kultury, przemyśle, bogactwo, walkowali o utrzymanie, czy nawet oddawali wolności. Ale Bógem z zach nie dotonął tego, czego dotknął Józef Piłsudski. On oddał nam Polskę, której już nie miałem... On ją od nowa stworzył.

we Lwowie, Panton chrwle Orla Lwowskich, samper filialki zamieszkiwany Anneti M. B. i Jan herb Lwowa.

Jedyny też na Rosse, do Jego serca. Do tego serca, co nas bardzo kochało. Ił do grobu Matki Józefa Piłsudskiego, która Go przezoś takim, jakim był wychowała...

Otwieraj się na wietrze migotliwe pło myki świeci. I w tej oszy, tej szarości (wzroszenie zapadającego zmierzchu, narataj na otaczające nas groby dumający. Dumamy nad znikomością ludzkiego życia, nad przemianami ziemskiej

światłość, ziemskiego błasku. Ciało z mrochu powstało i w proch się obróciło. Ale potęga ducha, ale piękna idea, ale moc poświęcenia — jeżeli były udziałem oczyszczony życia, te trwają i trwać będą wiecznie. I sprawiamy, że o takich ludzich w Dniu Zaduszym nie tylko myślą ich bliźni, ale myśli, o nich z czcią i wdzięcznością cały naród.

Pachną wiedzące kwiaty, umarłaję łacie. Po wietru twarzach płyną ciche łzy. Usta szepczą: wesołe odpoczywanie; i światłość wieloletnią raz im dać Parso...

K. R.



Potężne sily morskie

W 17 roku op. Jaskawojemu stan mazy... Wszelkie ciasta uleają się na prochu do piczenia Dawa DUMANDERA



Groby powstańców z 1863 r. na cmentarzu na Powązkach w Wawel.

W świetle historii...

„Zagadnienie Czechosłowacji a Polska”

Dobro zainteresowanie wzbudził wygłoszony w polskim Instytucie Współpracy z Zagranicą w Wawel wice dyktor Wacław Lypowiczowa pt. „Zagadnienie Czechosłowacji a Polska”.

Zagali go min. pelnom. Józef Tangowski, zapowiadając cykl odczytów na temat narodowościowe, po czym udzielił głosu prelegentowi, ten zaś rozpoczął od sżiczo historycznego.

Stwierdził on na wstepie, że przyjaźni ni polsko — czechoskiej nie było właściwie nigdy. Już w XII w. historyk Gallus nazwał Czechów „Infestissimi Polonorum Inimici” („Najzacietsi wrogowie Polaków”).

Nie były też dobre stosunki polsko-czechoskie w przeciągu ostatnich lat dwudziestu. Nawet Masaryk, którego nasz czechosłow. uważali „wypędzonym z krzyżaczeń Polaki” nie był nim wcale. Już w r. 1894 pisał, że uważa niechęć Czechów do „Jelerykano — szlachectkich” Polaków za najniepełniej usprawiedliwioną. W wydanym przez siebie wraz z Kramarczem „Ciesie” pisał wyraźnie, że w Cieszyńskim „Cesie” powinni być z Niemcami przedw Polaki.

Masaryk bowiem w Warszawie w roku 1909 i był podjęmowany obiadem przez Wacław Lypowiczowa Zachowywał się tu z górnolotną groźnością, nie „distinguished foreigner” (distyngowany, uczony) „smiesz” i nie utrzymywał tylko swego autostruktury, ale nawet wyrażnie był przynajmniej niepodległości polskiej i czechosłow. Był tego zdania, o „ojciec narodu czechosłow.” Polacy, zawsze twierdzący że żaden naród słowiański, znajdując się pod austriackim panowaniem nie powinien być samodzielnym.

nie wywołał z obawy. Wciąż nie wierząc w trwałość odrodzonej pracy, byli Czesi ostatnim narodem, jaki zmaza naszą niepodległość, czyniąc to nawet później niż Niemcy. Czekali na przeszłość w Rosji, apodnie, byli są, że Polska będzie jedynie sztormicznaz częścią Rosji.

Jak dalece przeciwozależną naszym aspiracjom terytorjalnym, widać chodby z tego, że wydawali specjalne mapy, w których zabierali nam nie tylko Malopolskę Wschodnią, ale nawet Górną Szeszyję. Tak dalece im zależało, by Polska w żadnym wypadku nie była leższa od Czechosłowacji.

W walce dyplomatycznej o granice nasz delegat Dmowski — Paderewski popierał program terytorjalny Czechosłowacji, że jeśli Czechi będą nam przyzycczy, to jeśli Czechi z rabrojeniem Węgier.

Jakże się Czezi za to odwzięczyli? Zbrojnym nawałem w r. 1919. aprobo.

20 miast czechisk iminowano na wieś o „zdobyciu” Warszawy przez bolszewików.

W r. 1922 zaś Masaryk napisał go angielsku pamflet na Polskę.

Na konferencji pokojowej Czezi mieli i wszelkie kredyty. Benes uspakajaj obawę o nas: szeszcji narodowych, twierdząc, że Czechosłowacja będzie drugą Szwajcarią, jak to się stoczyło w Niemczech. Obecnie strasli wświeście jednak tylko to, co nigdy do nich nie należało.

Jeżeli chodzi o Słowaków, to prelegent stał na stanowisku, że powinni i mogą być niepodlegli, ale ostatnio nie mieli samy decydują o tym. Natomiast Ruś Podkarpaska nie ma danych na by niepodległy. Będzie więc należała do Czech lub do Węgier. Nam bardzo poważno zależało, by do Węgier. To sprawa, bodaj ważniejsza, niż zdobycie Zaolzia.

wanym przez czechoskiego państwa i demokrację Masaryka, a następnie działaniem na szkodę Polski w 1920 r. Najazd usprawiedliwił w wywiadzie udzielonym dziennikowi „Temps”, twierdził:

„Nie powstrzymało me żnogo, jak byłam obeszani się zagrobie węgrows. Droga układowi nie mogła być osiągnięta dzięki do de elekcjami, przezo musieliśmy stępnąć siły”.

Słowem, po prostu zasnada Bismarckas: „Kraft über Recht” („Siła przed prawem”) w ustach państwa i humanitarysty.

Gdy zaś w r. 1920 jechał do Polski przez Czechi misja lorda d’Abernona, który musiał z powodu umowy zatrzymać się w Pradze, Masaryk odradził mu podróży do Polski, twierdząc, że wszelka pomoc będzie bezskuteczna. Pisał, co prawda, kiedyś Masaryk: „Nie ma woliwych Czech bez woliwej Polaki”, ale pisał to smąc na esloport. Faktiem zaś jest, że

Ruś Podkarpaska w granicach Czech — to nieustanne dążenie do Rosji do zagarnięcia w przyszłości Malopolski Wschodniej i Włocyna. Gdybyśmy nie byli w r. 1920 wzdania granicy z Węgrami, uzyskaliibyśmy od nich bez trudu 20 000 km kwadratów, której nam bardzo wzięły by brak. Najszczęśliwszaz roczaz, to wyjazd na to, że Czezi będą robili sobie w Podkar. Pasi będą baba awiacyjną, skierowaną wprost na polskie teryty Malopolski. Przemawiają również za Węgrami względy historyczne i etnograficzne. Węgry zamieszkały te ziemie od bysaga lat i liczą tam 30 proc. ludności. To też wszelkie nasze wysiłki powinny zmierzać do inkorporacji Podkarpacia z przez Węgry.

